

Toespraak Gemeenschappelijk ouderavond 30 november

Let op; tegen einde ook zeer interessant voor berkel- en IJssel-ouders

Beste mede-ouders, beste potentiële ouders, beste leerkrachten en medewerkers, beste Ceciel, Barbara Geert en Paul van der Wee.

Ik ben Hugo Remmers en sta hier als Zwaanouder, als bovenbouwouder, als lid van de oudervereniging in oprichting en als initiator van een platform van Berkel- IJssel- en Zwaanouders. Maar ik sta hier ook als ex Vrijeschool leerling, als de zoon van een oprichtster van meerdere Vrije Scholen en als geestelijk verzorger.

In de hoedanigheid van geestelijk verzorger binnen een ziekenhuis zijn stervensprocessen, onomkeerbare processen, dagelijkse kost voor mij. Vanmiddag nog heb ik met 12 familieleden afscheid genomen van een patiënt.

Ik ben dan ook niet bang voor de dood en ook niet voor veranderingen. Het hele leven is immers een groot omvormingsproces.

Maar wanneer iemand in het ziekenhuis dreigt te sterven, dan betrek je daar heel veel mensen bij, zowel familieleden en naasten als verschillende deskundigen. Al die mensen, waaronder ikzelf, proberen zowel de patiënt als zijn of haar naasten mee te nemen in dat onomkeerbare proces. Maar de werkelijke stervensbegeleiding begint pas nadat helemaal duidelijk is dat de patiënt werkelijk geen overlevingskans meer heeft, of de kwaliteit van leven zeer ver te zoeken is. En het gebeurt ook wel eens, dat de deskundigen ervan overtuigd zijn dat de patiënt terminaal is, terwijl de patiënt zelf nog krachten weet te mobiliseren om door te leven.

Bij het voorgenomen besluit om de Zwaan af te stoten is in de ogen van veel ouders nog niet onomstotelijk vast komen te staan of de Zwaan ook werkelijk 'terminaal' is.

En als dat wel zo zou zijn, dan voelen ouders zich bij deze vaststelling

niet gekend en niet meegenomen in het proces.

In formeel-juridische zin kan ik met bovenstaand beeld geen vergelijking maken met de dreigende sluiting van de Zwaan. De Zwaan 'sterft' niet, met het voorgenomen besluit zou slechts een 'dislocatie' verdwijnen. Ouders en leerlingen kunnen gewoon een beroep blijven doen op het primair Vrijeschool onderwijs in Zutphen. Waarom dan zo moeilijk doen en er zo'n heftige vergelijking op los laten?

Omdat veel Zwaanouders hun school wel degelijk ervaren als een levendige, gezonde gemeenschap (lees patiënt). Ouders en leerkrachten hebben deze school met hart en ziel mede opgebouwd en vormgegeven, in 6 jaartijd van 60 naar 190 leerlingen. Het is een unieke, frisse en dynamische school geworden met een steeds sterker wordende buurtfunctie en dus ook nog steeds; groeipotentieel.

Niet voor niets wilde Rudolf Steiner, de grondlegger van de Vrijeschool pedagogiek, dat leerlingen een duurzame verbinding aan konden gaan met hun school, met elkaar en met hun leraar, omdat je vooral ook leert en ontwikkelt aan elkaar binnen een gemeenschap.

Veel ouders hebben het gevoel dat de Zwaan op een onrechtvaardige wijze wordt opgeofferd. Ze zijn er niet van overtuigd dat de Zwaan geen overlevingskansen heeft en ze hebben er onvoldoende vertrouwen in dat onder de huidige omstandigheden de wedergeboorte van twee nieuwe scholen voldoende perspectief bieden, zowel niet in financieel-beleidsmatige als inhoudelijke zin.

In hun ogen moet er een second opinion komen, zoals 111 ouders (vooral van De Zwaan, maar ook van Berkel en IJssel) dat ook hebben verwoord in hun brief aan de raad van toezicht. Veel zwaan ouders vragen feitelijk om:

- Een goede probleemanalyse, waarin diverse aspecten van het onderwijs en de terugloop van leerlingen, in wordt meegenomen.
- (want waarom zijn omliggende po scholen de afgelopen jaren wel

gegroeid en de Vrije School niet? Heeft dat echt te maken met demografie en huizen crisis of ook met interne aangelegenheden?)

- Een onderzoek naar alternatieven: is het afstoten van De Zwaan de enige oplossing, of zijn er mogelijkheden voor doorgroei, bijvoorbeeld door combinatieklassen, bij een andere stichting aansluiten, hogere ouderbijdrage etc.
- Een onderzoek naar draagvlak voor diverse de diverse opties
- Een bezielde visie voor de toekomst, waarin zowel financiële als bestuurlijke als onderwijsinhoudelijke aspecten in worden meegenomen
- Opschorting van het voorgenomen besluit, zodat zorgvuldigheid van het proces en het creëren van draagvlak onder alle betrokkenen in acht wordt genomen en een drievoudig mensbeeld wordt aangesproken i.p.v. een eenvoudig (louter financieel) mensbeeld.
- Een grotere inbreng van ouders en ook van leerkrachten, en een breed ouderplatform dat zich goed vertegenwoordigd voelt door de formele oudervertegenwoordiging, de MR en GMR.

Daarnaast is er een groep ouders die zeer actief onderzoekt of De Zwaan buiten de huidige stichting om kan overleven. Zij noemen dit initiatief ' De nieuwe Zwaan' en hebben onder die naam een ook website.

Maar nogmaals, als een patiënt stervende is, ga je met elkaar alle opties na en betrek je alle betrokkenen in het proces, op een manier die recht doet aan hoofd, hart en handen, aan denken, voelen en willen. Dat is wat een 111 ouders van het MT en van de bestuurder vragen.

Een school kan alleen ontstaan met behulp van ouders en leerlingen. Als een school in zwaar weer komt moet je diezelfde ouders en leerlingen meenemen in je overwegingen, lijkt mij. Ouders vertegenwoordigen immers een enorm potentieel aan kennis, kunde en energie, zoals minister van onderwijs Marja van Bijsterveld vandaag tijdens de presentatie van haar begroting beaamde. Of je ouders nou klanten noemt of deelnemers van een grotere gemeenschap, het lijkt me goed om ze serieus te nemen.

Tot slot realiseer ik me dat ik niet namens alle ouders spreek. Ook op de Zwaan zijn er ouders die vertrouwen hebben in het proces om van 3 naar 2 scholen te gaan en die mensen moeten ook gehoord worden.

U als Berkel-en IJssel ouders bent misschien in eerste instantie minder geschrokken van het voorgenomen besluit. Sterker nog, misschien bent u er wel blij mee. Er komt wellicht meer geld beschikbaar voor goed Vrijeschool onderwijs in al haar facetten en dat is alleen maar toe te juichen. Maar u moet zich wel realiseren dat er met het voorgenomen besluit twee nieuwe scholen zullen ontstaan met andere klassen, andere leerkrachten en twee andere scholengemeenschappen. En dat veel nog onduidelijk is - waar komt bijvoorbeeld de Morgenster en de BSO' en? - en pijnlijk zal zijn, zoals ontslagen van leerkrachten, afhakende ouders en leerlingen, vriendjes en vriendinnetjes die uit elkaar gehaald worden etc. etc.

Maar bovenal is de vraag: is het voorgenomen besluit wel doortimmerd genoeg? Is het niet te overhaast genomen? Wordt er zorgvuldig met ouders, leerkrachten, medewerkers en leerlingen omgegaan?

Nogmaals, ik ben niet bang voor verandering en soms moet je afscheid nemen van iets dat je dierbaar is en rouwen.

Zorgvuldigheid in gezamenlijkheid gaat voor mij boven alles. En daar zijn we mijn inziens met zijn allen medeverantwoordelijk voor.

Hartelijk dank,
Hugo Remmers